

Arrest

nr. 268 364 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: Mevr. X en dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 mei 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.E. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent geboren op (...) in X en bent aldus minderjarig. Je bezit de Albanese nationaliteit. Toen je drie maanden oud was verhuisde je met je ouders naar Volos in Griekenland. Vanuit Griekenland ging je

enkele keren op vakantie naar Albanië, de laatste keer toen je zeven jaar oud was. In 2014 kwam je met je moeder, A.S. (...) (O.V. X), en je minderjarige zus A.S. (...), naar België. Je ouders zijn gescheiden. Je vader beschikt over een verblijfsvergunning in Griekenland en reist op en af tussen Griekenland en België.

Op 3 mei 2019 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in België in. Zij verklaarde dat zij haar beide ouders verloor in haar jeugd en dat haar drie broers aan alcohol en drugs zaten en geweld gebruikten ten aanzien van haar. Zij kampte met een zware depressie. Om haar thuissituatie te ontvluchten huwde zij met je vader. Ook hij gedroeg zich gewelddadig ten aanzien van haar. Van 2007 tot 2014 woonde zij met je vader en jou in Griekenland. Je zus werd er in 2008 geboren. In Griekenland werd een borsttumor bij je moeder vastgesteld. In 2014 kwam je gezin naar België. Je vader verbleef afwisselend in Griekenland en in België naargelang hij werk had in Griekenland of in België. Je ouders maakten al geruime tijd ruzie en besloten uit de echt te scheiden. Bij terugkeer naar Albanië vreesde zij dat zij of haar kinderen vermoord of mishandeld zou worden door haar broers omdat zij de echtscheiding had aangevraagd en waardoor zij in hun eer gekrenkt zijn. Verder vreesde zij dat je vader geweld tegen haar zou gebruiken en dat zij bij niemand terecht zou kunnen aangezien haar ouders overleden zijn en zij een slechte relatie heeft met haar broers. Tevens voelde zij zich veiliger in België omdat de gezondheidszorg er beter is. Op 12 juli 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal het verzoek van je moeder kennelijk ongegrond. Zij had immers niet aannemelijk gemaakt dat zij voor haar problemen niet terecht kon bij de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Daarnaast bleek uit haar verklaringen dat zij in het verleden de nodige zelfredzaamheid aan de dag heeft gelegd om in Albanië in haar basisbehoeften en die van haar kinderen te voorzien en dat zij over een netwerk van familieleden en kennissen beschikt in Albanië. Voor wat betreft haar verklaring dat zij zich qua gezondheidszorg veiliger in België voelt dan in Albanië werd opgemerkt dat medische motieven an sich geen verband houden met de bepalingen van de Vluchtelingenconventie of van de subsidiaire bescherming. Bovendien bleek uit haar verklaringen dat zij en haar kinderen in het verleden toegang hadden tot gezondheidszorg in Albanië. Haar beroep tegen deze beslissing werd op 9 juni 2020 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 19 oktober 2020 diende je samen met je zus A. (...) een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde dat de broers van je moeder kwaad zijn op haar sinds zij gescheiden is van je vader. In het verleden sloegen zij haar al eens toen zij wilde scheiden. In geval van een terugkeer naar Albanië zullen zij dat opnieuw doen. Zij zijn zelfs in staat om haar te vermoorden. Daarnaast vrees je in handen te vallen van drugbendes die jou zullen dwingen voor hen te werken. Het zijn de maffiosi die de wet uitmaken in Albanië. De autoriteiten zijn niet in staat bescherming te bieden aan de burgers. Verder haalde je aan dat je in België een toekomst kan bereiken door goed te studeren op school, daar waar je in Albanië nergens komt zonder geld. Indien je naar Albanië zou terugkeren, vrees je ook van je vader gescheiden te worden.

Je bent in het bezit van je (vervallen) Albanees paspoort, uitgereikt op 30 april 2010, met een geldigheidsduur van tien jaar, en je geboorteakte, uitgereikt op 6 april 2020. Verder legde je nog volgende documenten neer: een kopie van de Griekse verblijfskaart van je vader, uitgereikt te Volos op 2 september 2019, en een medisch verslag d.d. 5 februari 2020 van psychiater Dr G. P. (...) waarin hij bevestigt je moeder sinds 2015 op te volgen in het kader van een chronische depressie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het

teggengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek van 3 mei 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je vreest immers dat de broers van je moeder bij een terugkeer naar Albanië je moeder zullen slaan en zelfs in staat zijn haar te vermoorden omdat zij zich door het feit dat je moeder gescheiden is in hun eer gekrenkt voelen (CGVS p. 6-7). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt.

Voor wat betreft je vrees om gescheiden te worden van je vader die afwisselend in België en in Griekenland verblijft (CGVS, p. 7), dient te worden opgemerkt dat een terugkeer naar Albanië je niet belet om je vader in Griekenland of in België te bezoeken of om bezoek van hem te krijgen in Albanië.

Met betrekking tot je uitspraak dat je in België een toekomst kan bereiken door goed te studeren op school, daar waar je in Albanië nergens geraakt zonder geld (CGVS, p. 7), moet worden opgemerkt dat socio-economische motieven geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen van de subsidiaire bescherming.

Aangaande de opmerking van uw advocate dat je nauwelijks een band hebt met Albanië (CGVS, p. 8), moet worden opgemerkt dat het om een persoonlijk motief gaat dat evenmin verband houdt met de gronden van de Vluchtelingenconventie of van de subsidiaire bescherming.

Voor wat betreft je verklaring dat het de maffiosi zijn die de wet uitmaken in Albanië en dat de autoriteiten er niet in slagen om bescherming te bieden aan de burgers (CGVS, p. 7), dient te worden opgemerkt dat het hier om een blote bewering gaat die op geen enkel objectief gegeven is gestoeld. In deze context kan nog gewezen worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van

dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Voor wat betreft je vrees om ingelijfd te worden door drugbendes (CGVS, p. 7), moet vooreerst worden opgemerkt dat deze vrees louter hypothetisch is en niet op enig objectief gegeven gebaseerd is. Het loutere gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van crimineel geweld is onvoldoende ernstig om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2 b van de Vreemdelingenwet te vallen.

Jouw identiteitsdocumenten bevestigen je identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staan. Ook het feit dat je vader over een verblijfsvergunning in Griekenland beschikt, wordt niet betwist. Voor wat betreft het medisch verslag over je moeder werd er reeds in haar procedure op gewezen dat medische motieven an sich geen verband houden met de bepalingen van de Vluchtelingenconventie of van de subsidiaire bescherming en dat zij en haar kinderen toegang hadden tot de gezondheidszorg in Albanië.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.A. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent geboren op (...) in Volos, Griekenland en bent aldus minderjarig. Je bezit de Albanese nationaliteit. Voor je geboorte verhuisden je ouders naar Volos in Griekenland. Je hebt nooit in Albanië gewoond. Je bent er slechts enkele keren op vakantie geweest vanuit Griekenland. Je was toen nog heel jong en hebt er weinig of geen herinneringen aan. In 2014 kwam je met je moeder, A.S. (...) (O.V. 7.996.074), en je minderjarige broer E.S. (...), naar België. Je ouders zijn gescheiden. Je vader beschikt over een verblijfsvergunning in Griekenland en reist op en af tussen Griekenland en België.

Op 3 mei 2019 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in België in. Zij verklaarde dat zij haar beide ouders verloor in haar jeugd en dat haar drie broers aan alcohol en drugs zaten en geweld gebruikten ten aanzien van haar. Zij kampte met een zware depressie. Om haar thuissituatie te ontvluchten huwde zij met je vader. Ook hij gedroeg zich gewelddadig ten aanzien van haar. Van 2007 tot 2014 woonde zij met je vader en je broer in Griekenland. Jij werd er in 2008 geboren. In Griekenland werd een borsttumor bij je moeder vastgesteld. In 2014 kwam je gezin naar België. Je vader verbleef afwisselend in Griekenland en in België naargelang hij werk had in Griekenland of in België. Je ouders maakten al geruime tijd ruzie en besloten uit de echt te scheiden. Bij terugkeer naar Albanië vreesde zij dat zij of haar kinderen vermoord of mishandeld zou worden door haar broers omdat zij de echtscheiding had aangevraagd en waardoor zij in hun eer gekrenkt zijn. Verder vreesde zij dat je vader geweld tegen haar zou gebruiken en dat zij bij niemand terecht zou kunnen aangezien haar ouders overleden zijn en zij een slechte relatie heeft met haar broers. Tevens voelde zij zich veiliger in België omdat de gezondheidszorg er beter is. Op 12 juli 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal het

verzoek van je moeder kennelijk ongegrond. Zij had immers niet aannemelijk gemaakt dat zij voor haar problemen niet terecht kon bij de Albanese autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Daarnaast bleek uit haar verklaringen dat zij in het verleden de nodige zelfredzaamheid aan de dag heeft gelegd om in Albanië in haar basisbehoeften en die van haar kinderen te voorzien en dat zij over een netwerk van familieleden en kennissen beschikt in Albanië. Voor wat betreft haar verklaring dat zij zich qua gezondheidszorg veiliger in België voelt dan in Albanië werd opgemerkt dat medische motieven an sich geen verband houden met de bepalingen van de Vluchtelingenconventie of van de subsidiaire bescherming. Bovendien bleek uit haar verklaringen dat zij en haar kinderen in het verleden toegang hadden tot gezondheidszorg in Albanië. Haar beroep tegen deze beslissing werd op 9 juni 2020 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 19 oktober 2020 diende je samen met je broer E. (...) een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde dat de broers van je moeder kwaad zijn op haar sinds zij gescheiden is van je vader. Zij hebben ermee gedreigd haar te vermoorden. Indien je naar Albanië zou terugkeren, vrees je van je vader gescheiden te worden. Daarnaast vrees je dat je onder druk van de broers van je moeder niet langer naar school zal kunnen gaan, zal moeten binnen blijven, dat je gedwongen zal worden om te huwen en dat je je niet meer zal kunnen kleden zoals je wil. Dergelijke zaken overkwamen je moeder. Je vreest dat de broers van je moeder jou op dezelfde manier zullen behandelen.

Je bent in het bezit van je (vervallen) Albanees paspoort, uitgereikt op 20 juli 2015, met een geldigheidsduur van vijf jaar, en je geboorteakte, uitgereikt op 6 april 2020.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek van 3 mei 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je vreest immers dat de broers van je moeder bij een terugkeer naar Albanië je moeder zullen vermoorden omdat zij zich door het feit dat je moeder gescheiden is in hun eer gekrenkt voelen (CGVS p. 6). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt.

Voor wat betreft je vrees om gescheiden te worden van je vader die afwisselend in België en in Griekenland verblijft (CGVS, p. 5), dient te worden opgemerkt dat een terugkeer naar Albanië je niet belet om je vader in Griekenland of in België te bezoeken of om bezoek van hem te krijgen in Albanië.

Aangaande de opmerking van uw advocate dat je nauwelijks een band hebt met Albanië (CGVS, p. 6), moet worden opgemerkt dat het om een persoonlijk motief gaat dat evenmin verband houdt met de gronden van de Vluchtelingenconventie of van de subsidiaire bescherming.

Voor wat betreft je vrees dat je in geval van terugkeer naar Albanië niet langer naar school zal kunnen gaan, zal moeten binnen blijven, dat je gedwongen zal worden om te huwen en dat je je niet meer zal kunnen kleden zoals je wil (CGVS, p. 5), dient te worden opgemerkt dat deze vrees louter hypothetisch is. Daarenboven blijkt uit niets dat, mocht je bij een terugkeer naar Albanië in aanvaring komen met de broers van je moeder, hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de autoriteiten. In deze context kan nog gewezen worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-

generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Jouw identiteitsdocumenten bevestigen je identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen omschrijven hun eerste en tevens enig middel als volgt:

“Overwegende dat verzoekers een eerste middel nemen van de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 en 8 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, art. 22bis van de Grondwet en art. 12 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, evenals van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid”.

Verzoekende partijen benadrukken dat de hoofdreden voor hun aanvraag het gegeven betreft dat zij vrezende te zullen worden gescheiden van hun vader. Verzoeker zou momenteel bij zijn vader leven en verzoekster gaat er om het weekend naartoe. De vader van verzoekende partijen is volgens verzoekende partijen in Griekenland als vluchteling erkend, leeft in België en maakt korte reizen naar Griekenland. De vrees om van hun vader gescheiden te zullen worden betreft een eigen reden die niet door hun moeder werd aangehaald. De analyse die verweerder hierover doet in de bestreden beslissingen is volgens verzoekende partijen beangstigend en doet vragen rijzen over de ernst waarmee hun dossier werd behandeld. Hun vader mag niet naar Albanië terugkeren aangezien deze als vluchteling is erkend in Griekenland. Bovendien zien verzoekende partijen hun vader heel vaak. Het voorstel dat zij elkaar ‘af en toe’ kunnen bezoeken, is problematisch in het kader van artikel 3 en artikel 8 van het EVRM. Hun vader is voor hen belangrijk, onder meer omwille van de psychologische kwetsbaarheid van hun moeder. Bovendien werd bij haar kanker ontdekt.

“Daarbij, voegen verzoekers in bijlage aan deze, psychologische attesten die de kwetsbaarheid van hun moeder, van wie de psychologische toestand verergerde bij de ontdekking van haar kanker, bewijzen.

De capaciteit van de moeder voor hen, op aangepaste wijze te zorgen, is zeker niet bewezen.

Hun vader verkeert in de onmogelijkheid hen in Albanië te voegen.

Ze zullen zonder middelen zijn.

Ter herinnering, A. (...) is zelfs niet in Albanië geboren en spreekt heel moeilijk Albanees.

Al deze informatie werden aan tegenpartij overgemaakt.

Het betreft wel informatie die verschillend zijn van die die door de moeder gegeven werden.

Het verzoek om internationale bescherming is essentieel op deze elementen gegrond.”

Verzoekende partijen betogen dat verweerder, door hun dossier te bekijken vanuit de invalshoek van artikel 57/6, § 3, artikel 12 van het IVRK “helemaal kapot” heeft gemaakt. Dit artikel behelst het recht op participatie en het recht om te worden gehoord. *“Dit artikel moet een concrete toepassing krijgen en verzekeren dat het kind werkelijk, over zijn eigen vrees gehoord wordt.*

En dit nog meer gezien de naleving van het belang van het kind.”

Verzoekende partijen geven vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent het belang van het kind. Zij wijzen in dit kader op artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, rechtspraak van het EHRM, artikel 22bis van de Grondwet en de parlementaire voorbereiding inzake artikel 57/6, § 3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

“In dit geval, vermeldt tegenpartij geen enkel van deze elementen, maar bovendien houdt zij er, definitief, geen rekening mee (noch meer wanneer ze verkeerd beschouwt dat de vader van verzoekers hen in Albanië zal kunnen komen bezoeken).”

Verzoekende partijen verwijzen nog naar het zorgvuldigheidsbeginsel en doen gelden:

“Buiten de vraag van de toepassing van artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU, vormt het feit, kinderen van hun ouders te scheiden, een onmenselijke en vernederend behandeling, ten opzichte van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Gezien deze elementen, bestaat er geen twijfel dat de wettelijke basis van de beslissing helemaal onbegrijpelijk is en toont aan dat het dossier helemaal in tegenstrijdigheid met de bepalingen van het middel behandeld werd.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“- de bestreden beslissing te herzien;

- en hen aldus rechtstreeks de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of, ten subsidiaire titel de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;

- in volkomen subsidiaire orde, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken terug te zenden”.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus vooreerst integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift een betoog voeren inzake het belang van het kind en daarbij verwijzen daarbij naar artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, artikel 22*bis* van de Grondwet en rechtspraak van het EHRM, dient verder te worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind krachtens de door hen aangehaalde bepalingen en rechtspraak en krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet kan volstaan om in hoofde van verzoekende partijen het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

3.3. In zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift daarnaast trachten te laten uitschijnen dat hun rechten te dezen zouden zijn geschonden doordat zij door verweerder, die toepassing maakte van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, omtrent hun eigen vrees niet zouden zijn gehoord en in zoverre verzoekende partijen daarbij verwijzen naar artikel 12 van het IVRK, dient, nog daargelaten de vraag of aan dit laatste artikel rechtstreekse werking kan worden toegekend, te worden vastgesteld dat hun betoog dienaangaande iedere feitelijke grondslag mist. Zoals genoegzaam blijkt uit zowel de weergave van de bestreden beslissingen zoals bij het verzoekschrift gevoegd als de stukken van het administratief dossier, werden zowel verzoeker als verzoekster immers klaarblijkelijk weldegelijk gehoord bij het CGVS, dit bovendien in het bijzijn van een advocaat, en kregen zij daarbij de kans om de nodige toelichting te verstrekken bij de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indienden en de gronden waarop zij dit verzoek steunen.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarigen op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

3.7. In zoverre verzoekende partijen andermaal het gegeven dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst gescheiden zouden dreigen te worden van hun vader naar voor schuiven als feit dat een apart verzoek zou rechtvaardigen en in dit kader wijzen op artikel 8 van het EVRM en artikel 23 van Richtlijn 2011/95/EU, dient daarbij, nog daargelaten dat zij in dit kader hoegenaamd niet aantonen dat of waarom het voor hen onmogelijk zou zijn om hun vader vanuit Albanië op een regelmatige wijze te bezoeken of deze via de geëigende procedures (zoals een gezinshereniging) zelfs te vervoegen in België en/of Griekenland, vooreerst te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden gevolgd.

Net zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zulks niet deed in de bestreden beslissing, doet de Raad in het kader van het onderhavige beroep immers geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een geboden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekende partijen al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming overeenkomstig de dienaangaande, in de Vreemdelingenwet opgenomen bepalingen. Een onderzoek naar een eventuele schending van artikel 8 van het EVRM en artikel 23 van de voormelde richtlijn is *in casu* aldus niet aan de orde.

Het doel van het verzoek om internationale bescherming bestaat er verder geenszins uit om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

Noch de Vreemdelingenwet, noch de voormelde richtlijn, voorziet, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, in een verplichting, zo één van de ouders van een minderjarige in Europa erkend is als vluchteling, van een automatisch afgeleide of toe te kennen beschermingsstatus op basis daarvan. In dit kader kan verder worden gewezen op de inhoud van artikel 23 van de voormelde richtlijn, zoals aangevoerd door verzoekende partijen zelf. Dit artikel stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan worden gehouden maar bepaalt geenszins dat familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel en alleen omdat zij familie zijn van de betrokken persoon. De gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, kunnen aanspraak maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen (waaronder een verblijfstitel), overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid.

Waar verzoekende partijen verder andermaal trachten te laten uitschijnen dat hun moeder hen ten gevolge van haar medische problematiek bij een terugkeer naar Albanië niet zou kunnen verzorgen en poneren dat zij bij een terugkeer naar Albanië *“zonder middelen”* zouden zijn, dient te worden vastgesteld dat zulks hoegenaamd niet kan worden aangenomen. Zoals genoegzaam blijkt uit de feitenrelazen in de bestreden beslissingen, zoals door verzoekende partijen zelf expliciet hernomen in het voorliggende verzoekschrift, en de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, werd er in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat hun moeder voorheen indiende in haar eigen naam en in naam van verzoekende partijen immers reeds geoordeeld dat de moeder van verzoekende partijen niet aannemelijk maakt dat zij voor haar problemen niet terecht kan bij de

Albanese autoriteiten voor hulp en bescherming, dat uit haar verklaringen blijkt dat zij in het verleden de nodige zelfredzaamheid aan de dag legde om in haar eigen basisbehoeften en deze van verzoekende partijen te voorzien, dat zij daarnaast over een netwerk van familieleden en kennissen beschikt in Albanië en dat zijzelf en haar kinderen de nodige toegang hadden tot gezondheidszorg in Albanië. Verzoekende partijen leggen geen stukken of documenten neer die aan deze beoordeling afbreuk zouden kunnen doen. Bovendien geven verzoekende partijen aan een goede band te hebben met hun vader, die bovendien duidelijk de financiële middelen heeft om veelvuldig over en weer te reizen tussen België en Griekenland. Aldus kan worden aangenomen dat ook hun vader hen financieel de nodige ondersteuning kan bieden. Dat verzoekende partijen, ondanks dat hun moeder weldegelijk bij machte mag worden geacht om voor hun verzorging in te staan, ondanks dat zij daarnaast nog over een netwerk van familieleden en kennissen beschikken in hun land van herkomst en ondanks dat zij ook door hun vader kunnen worden ondersteund, in een penibele situatie zouden dreigen terecht te komen bij een terugkeer naar Albanië, kan aldus hoegenaamd niet worden aangenomen. Hoe dan ook tonen verzoekende partijen, zo zulks al zou kunnen worden aangenomen, *quod non*, niet aan dat of waarom van hen als minderjarigen niet zou mogen worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen, dit eventueel met de hulp van hun ouder(s) en netwerk, zouden beroepen op de nodige hulp, ondersteuning en bescherming vanwege hun eigen, nationale autoriteiten. Ook tonen zij op generlei wijze aan dat zij, zo zij zulks zouden doen, verstoken zouden blijven van deze bescherming.

Waar verzoekende partijen daarnaast nog aanstippen dat verzoekster niet eens in Albanië geboren is en de taal slechts moeilijk spreekt, dient te worden opgemerkt dat, waar aangenomen kan worden dat zij gelet op hun lange verblijf in Europa bij een terugkeer naar Albanië, net zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zouden kunnen ondervinden, zulks, te meer gelet op de mogelijkheden tot ondersteuning waarover zij gelet op het voorgaande beschikken, onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Voor het overige laten verzoekende partijen de motieven die ten grondslag liggen van de bestreden beslissingen geheel ongemoeid en ondernemen zij niet de minste poging teneinde deze *in concreto* te weerleggen of te betwisten. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

Het voorgaande vindt overigens duidelijk bevestiging in het feit dat Albanië werd opgenomen in de lijst van veilige landen in artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.8. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

3.9. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze “*de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid*” *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT